

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: «Η Σαρία δεν πρέπει να ισχύει για τους χριστιανούς»

Από 30 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου 2011 στη Μόσχα διεξάχθηκε το Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Θρησκευτική ελευθερία: τα προβλήματα των διακρίσεων και διώξεων σε βάρος των χριστιανών». Ποιο κίνδυνο ελλοχεύουν οι επαναστάσεις της «αραβικής άνοιξης» για τους χριστιανούς και γιατί η ισλομοποίηση της Ευρώπης γίνεται όλο και πιο φανερή. Για αυτά και άλλα θέματα μιλάει σε ανταποκριτή της εφημερίδας «Kommersant» ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων.

— Σε μια σειρά χωρών της Μέσης Ανατολής έχουν γίνει επαναστάσεις μετά από τις οποίες παρατηρείται η αύξηση της επιρροής της Σαρίας. Ειδικότερα μετά την εξόντωση του Μουαμάρ Καντάφι ο Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Μεταβατικού Εθνικού Συμβουλίου της χώρας Μαχμούντ Τζαμπρίλ δήλωσε πως η Λιβύη έχει υιοθετήσει το νόμο της Σαρίας ως την κυρία πηγή της νομοθεσίας της. Σύμφωνα με τη γνώμη σας κατά πόσο αυτό θα συμβάλει στην επιδείνωση της θέσεως των χριστιανών στη Μέση Ανατολή;

— Η τρέχουσα κατάσταση στη Μέση Ανατολή, η οποία άπτεται άμεσα της ζωής των εκατομμυρίων χριστιανών αδελφών, μας κινεί να παρακολουθούμε με ανησυχία τις εξελίξεις εκεί. Οφείλω να υπενθυμίσω ότι στις χώρες όπως η Λιβύη και η Αίγυπτος υπάρχει η σχετική εμπειρία της ειρηνικής συμβίωσης των χριστιανών και μουσουλμάνων την περίοδο της ισχύος εκεί του νόμου της Σαρίας. Πάνω σε αυτή την εμπειρία ακριβώς πρέπει να βασίζεται η μελλοντική πολιτική δομή αυτών των χωρών. Πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι όσοι σήμερα ζητούν την εισαγωγή του νόμου της Σαρίας πρεσβεύουν τις μη παραδοσιακές για τις χώρες αυτές ακραίες αντιλήψεις, σύμφωνα με τις οποίες οι χριστιανοί εξισώνονται με τους εθνικούς και πρέπει να ασπαστούν το Ισλάμ. Η Σαρία πρέπει να ισχύει μόνο για τους μουσουλμάνους και σε καμία περίπτωση για τους χριστιανούς. Επίσης πιστεύουμε ότι όσο οι χριστιανοί, τόσο και οι μουσουλμάνοι πρέπει να απολαμβάνουν ίσα δικαιώματα, τα οποία παραχωρεί το κράτος.

— Σεβασμιώτατε, έχετε επανειλημμένως εκφράσει φόβους σχετικά με τις διώξεις σε βάρος των χριστιανών στη Μέση Ανατολή. Ποια μέτρα λαμβάνονται για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση;

— Οι εκκλησιαστικές αρχές της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας έχουν επικρίνει δημοσίως τα συγκεκριμένα επεισόδια βίας σε βάρος των χριστιανών στη Μέση Ανατολή. Στις 30 Μαΐου 2011 η

Ιερά Σύνοδος της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας προέβη σε ανακοίνωση επί αφορμής της αύξησης των κρουσμάτων της χριστιανοφοβίας παγκοσμίως.

Από την πλευρά του το Τμήμα Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων σε συναργασία με τους διεθνούς οργανισμούς προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων αναπτύσσει ένα σημαντικό έργο, το οποίο αποβλέπει στην επικέντρωση του διεθνούς ενδιαφέροντος στο πρόβλημα της χριστιανοφοβίας. Από 30 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου 2011 στη Μόσχα διεξάχθηκε το Διεθνές Συνέδριο με θέμα «Θρησκευτική ελευθερία: το πρόβλημα των διακρίσεων και διώξεως σε βάρος των χριστιανών», στα πλαίσια του οποίου συζητήθηκαν και επεξεργάστηκαν οι πρακτικές λύσεις για το ως άνω πρόβλημα. Στο συνέδριο παρέστησαν εκπρόσωποι των μουσουλμανικών και ιουδαϊκών κοινοτήτων, επιστήμονες, κοινωνικοί παράγοντες και ανταποκριτές.

Ταυτόχρονα φρονώ ότι αυτή τη στιγμή μόλις ευρισκόμαστε στη φάση της επεξεργασίας ενός καθολικού συστήματος βοήθειας στους χριστιανούς. Μέχρι σήμερα έχουν γίνει αρκετά συνέδρια και εκφράστηκαν αρκετοί προβληματισμοί και συλλυπητήρια. Πρέπει να επεξεργασθεί ένα σύστημα μέτρων προστασίας των χριστιανικών πληθυσμών εκείνων των χωρών, όπου οι χριστιανοί υφίστανται διακρίσεις, καταπιέσεις και διώξεις. Στην οικοδόμηση αυτού του συστήματος πρέπει να συμμετάσχουν οι κυβερνήσεις και τα πολιτικά κομμάτα, οι θρησκευτικοί και κοινωνικοί παράγοντες, όλοι οι άνθρωποι της καλής θελήσεως.

— Έχετε επιχειρήσει να επιστήσετε την προσοχή των διεθνών οργανισμών και ειδικά του ΟΑΣΕ στα προβλήματα της χριστιανοφοβίας. Ποιες προτάσεις έχουν εισηγηθεί εκεί και ποιες είναι οι επιτυχίες σας;

— Εν πολλοίς το ίδιο το γεγονός ότι οι διακρίσεις και διώξεις σε βάρος των χριστιανών έγιναν αντικείμενο έντονης συζήτησης και προβληματισμού από τους διεθνείς οργανισμούς αποτελεί καρπό των συντονισμένων προσπαθειών των χριστιανικών κοινοτήτων.

Έτσι, το Ιανουάριο 2011 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε το ψήφισμα «Σχετικά με την κατάσταση των χριστιανών υπό το πρίσμα τη προστασίας της θρησκευτικής ελευθερίας». Ως αντίδραση στο κείμενο έχουμε εισηγηθεί συγκεκριμένες προτάσεις προκειμένου το θέμα να μελετηθεί στο μέλλον. Η πρώτη συνάντηση υψηλού επιπέδου πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη το Σεπτέμβριο του τρέχοντος έτους, όπου εκτός Ρωσικής Εκκλησίας, συμμετείχε μια σειρά άλλων χριστιανικών Εκκλησιών. Η διεξαγωγή αυτής της συνάντησης αποτελεί μια επιπλέον απόδειξη του διεθνούς ενδιαφέροντος για τη δημόσια συζήτηση του προβλήματος.

Η θέση μας συνίσταται στη δημιουργία ενός ειδικού μηχανισμού διασφάλισης των δικαιωμάτων και ελευθεριών των χριστιανών παγκοσμίως. Πρέπει να εφαρμόζεται όσο σε χώρες με πλειοψηφία τους

χριστιανούς, τόσο και εκεί, όπου αποτελούν ένα ασήμαντο ποσοστό. Είμαστε βέβαιοι ότι είναι η υποχρέωση της Πολιτείας να εξασφαλίσει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να πρεσβεύουν ελεύθερα τη θρησκεία τους, να μεγαλώνουν τα παιδιά τους σύμφωνα με τη χριστιανική θρησκεία και να εκφράζουν ανοιχτά τη θέση τους στο δημόσιο χώρο χωρίς να υφίστανται διώξεις. Συγχρόνως αποκλείεται ο προσηλυτισμός σε όλες τις εκδηλώσεις του, δηλαδή μια ανεύθυνη αποστολή και πρόκληση απέναντι στη θρησκευτική πλειοψηφία, πράγμα το οποίο πολλές φορές ακολουθούν οι ποικίλλης φύσεως θρησκευτικές αιρέσεις.

Η δημιουργία ενός διεθνούς μηχανισμού προστασίας των δικαιωμάτων των χριστιανών είναι ένα σπουδαίο καθήκον. Η συνεργασία με το διεθνές κοινό, η προσεκτική προσέγγιση των διαφορετικών θέσεων καθώς και η στήριξη των παραδοσιακών θρησκευτικών κοινοτήτων θα δημιουργήσουν ένα καλό υπόβαθρο για την υλοποίησή του.

— Τα επεισόδια μεταξύ των μουσουλμάνων και χριστιανών στη Μέση Ανατολή είναι σε θέση να οδηγήσουν σε συγκρούσεις σε παγκόσμια κλίμακα; Μπορεί να ακολουθήσει η αλυσιδωτή αντίδραση, η οποία θα τινάξει στον αέρα τη διομολογιακή ειρήνη;

—Ναι, δυστυχώς αυτός ο κίνδυνος υπάρχει. Επειδή τώρα σε μια σειρά χωρών της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής, της Βορείου Αφρικής και της Ασίας επιθέσεις δέχονται σχεδόν αποκλειστικά οι χριστιανοί, υπάρχει περίπτωση να αντιμετωπίσουμε την αύξηση των κρουσμάτων της ισλαμοφοβίας π.χ. στην Ευρώπη και την Αμερική. Στην αναζωπύρωση των αντιισλαμικών τάσεων επίσης συχνά συμβάλλουν και οι μετανάστες με τη συμπεριφορά τους, οι οποίοι κατοικούν μόνιμα ή προσωρινά στις δυτικές χώρες. Και αυτή η συμπεριφορά αντιβαίνει στους καθιερωμένους στα σύγχρονα δυτικά κράτη κανόνες. Όμως ελπίζω ότι οι υγιείς δυνάμεις εντός μουσουλμανικής ούμματος (κοινότητας) θα βρουν δυνατότητα αντιμετώπισης της περαιτέρω ριζοσπαστικοποίησης και των ακραίων εκδηλώσεων. Από την πλευρά μας καλούμε όλους τους πιστούς οπαδούς του Χριστού να πράξουν μελετημένα και συνετά. Το ιστορικό βίωμα της χώρας μας επιβεβαιώνει τη δυνατότητα υπάρξεως της διαθρησκειακής ειρήνης.

— Υπάρχουν φόβοι για ισλαμποίηση της Ευρώπης και εάν ναι, πως να αντιμετωπισθεί η κατάσταση;

— Τα σχέδια ισλαμοποίησης της Ευρώπης τα έχουν διατυπώσει κατά καιρούς οι διαφορετικοί πολιτικοί παράγοντες της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής. Οι Ευρωπαίοι πολιτικοί επίσης κάνουν λόγο για το πρόβλημα της συνεχούς αύξησης αριθμού των μουσουλμάνων στην Ευρώπη. Δεν είναι σπάνια τα παράπονα σε βάρος των ορισμένων ιμάμηδων, οι οποίοι προσβάλλουν τις χριστιανικές παραδόσεις, καλούν στη δημιουργία στην Ευρώπη χαλιφάτων με τη Σαρία ως νομοθεσία, στην ανυπακοή στις υφιστάμενες αρχές και την υποδαύλιση της

διαθρησκειακής έχθρας. Δυστυχώς συχνά αυτοί οι επρόσωποι του μουσουλμανικού κλήρου κερδίζουν ορισμένη εμπιστοσύνη των μελών της κοινότητάς τους, πράγμα το οποίο συμβάλλει στην αύξηση των ακραίων διαθέσεων εντός αυτής και ως αποτέλεσμα την αποστασιοποίηση από την κοινωνία και την απομόνωση μέσα στις εθνικές ομάδες. Σύμφωνα με τις μαρτυρίες ορισμένων κορυφαίων Ευρωπαϊών πολιτικών, στις χώρες της Ευρώπης υπάρχει μια σειρά πολιτιστικών, θρησκευτικών, εθνικών και άλλου είδους κοινοτήτων, που υπάρχουν παράλληλα και προτιμούν να αποφεύγουν επαφές ο ένας με τον άλλο. Ο κίνδυνος αυτής της συμβίωσης είναι ολοφάνερος: η ανεπιθυμία των ομάδων αυτών να συμμετάσχουν στη διαδικασία του εποικοδομητικού πολυμερούς διαλόγου οδηγεί αναπόφευκτα σε καταστάσεις σύγκρουσης.

Κατά τη γνώμη μου αυτή η κατάσταση μπορεί να διαμορφώνεται και εξαιτίας απώλειας των ηθικών προσανατολισμών από τη σύγχρονη ευρωπαϊκή κοινωνία. Ένας από τους λόγους της σημερινής κρίσεως κρύβεται ακριβώς στη μη αποδοχή εκ μέρους των μεταναστών από τις μουσουλμανικές χώρες της ηθικής διαφθοράς, της κοσμοθεωρητικής και ηθικής ανεκτικότητας που κυριαρχούν στην Ευρωπαϊκή κοινωνία με τη μάσκα του πλουραλισμού. Οι μετανάστες βλέπουν τη διαφθείρουσα επιρροή αυτών των φαινομένων σε αυτούς, τα παιδιά και τους γνωστούς τους και την ταυτόχρονη καταστροφή της θρησκευτικής και πολιτιστικής τους ταυτότητας. Η μόνη λύση για την Ευρώπη σε αυτή την επικύνδυνη κατάσταση συνίσταται στην επαναφορά στις θρησκευτικές και πολιτιστικές της καταβολές και την παραδοσιακή ηθική.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/54805/>